

Partit Popular

Pilar Arnalot

La Panera, un nou espai cultural

La cultura és un dels portals de la llibertat; si enfortim la cultura, enfortim les llibertats socials i la llibertat de l'individu. Per aquest motiu, tota font de cultura és suficientment transcendent per enriquir-nos tots, nosaltres i les generacions futures.

La Panera com a font de cultura és un servei municipal a disposició de tots els lleidatans i lleidatanes, com també de tots aquells visitants de la nostra ciutat que tenen la intenció d'adquirir nous coneixements artístics i culturals.

La Panera representa un abans i un després de la cultura lleidatana

No obstant això, hem de ser capaços que aquest centre de la Panera sigui efectiu i eficaç. Què vull dir amb això? La Panera no ha de ser un centre exclusivament elitista, sinó que ha de servir per formar-nos als usuaris i consumidors de l'art, els qui volen començar a conèixer-lo i a entendre'l, i els qui aspiren a completar els seus coneixements artístics.

La Panera representa un abans i un després de la cultura lleidatana, sent una de les peces que configuren la vida artística a la ciutat. Aquesta peça s'ha de completar amb d'altres, com el gran Teatre Municipal de Lleida, de nova construcció, que el Partit Popular desitja per a la ciutat.

Tots aquests centres, inclòs l'Auditori, convertiran Lleida en una ciutat de la cultura, una ciutat oberta a tothom i suficientment atractiva per captar l'atenció de tots aquells als quals els interessin les arts.

Convergència i Unió

CONVERGÈNCIA I UNIÓ

Marta Alòs

La Panera, inici d'un debat

És impossible que la restauració, com a Centre d'Art Contemporani, d'aquest edifici d'estil romanicogòtic que fou datat com a almodí l'any 1224, hagi complert l'objectiu marcat: recuperació per a la ciutat d'una infraestructura ja existent, la realitat d'un nou equipament cultural i la possibilitat de gaudir d'un espai magnífic per a la instal·lació i visualització d'obres de gran format. Tot amb tot, des del Grup Municipal de Convergència i Unió se'ns plantegen alguns dubtes sobre el món de les arts plàstiques en general a la nostra ciutat, com també dels equipaments culturals que tenen a veure amb aquest àmbit.

La inauguració del Centre d'Art Contemporani la Panera fou capitalitzada per una exposició del reconegut artista Antoni Tàpies que, sense voler desmerèixer

Un altre interrogant és al voltant del futur de l'actual Museu Morera

la seva indiscutible genialitat, potser hauria estat més encertat donar el protagonisme d'un acte d'inauguració a obres d'artistes contemporanis de les nostres terres. Sembla que un Centre que pretén dinamitzar, projectar i promocionar els artistes que produeixen la seva obra a les nostres comarques haurien hagut de tenir més presència en la inauguració de la Panera amb, posem per cas, una exposició col·lectiva. Un altre interrogant que se'ns presenta és al voltant del futur de l'actual Museu Morera. Un museu, aquest, amb contingut, però sense continent, que, lamentablement, veu com se li rebaixa el pressupost anual i com no hi ha una política decidida a apostar per un museu que, tràgicament, encara ha de guardar en armaris una gran part del seu fons artístic.

Iniciativa per Catalunya - Verds

Francesc Pané

Vivificar els museus que moren i els que neixen o han de néixer

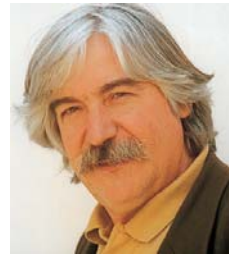
Durant molt de temps, Lleida ha hagut d'acontentar-se amb l'escarrassiment dels equipaments museístics. Encara avui és una de les ciutats importants incapaces d'excel·lir en aquest camp. Un breu repàs a temàtiques pròpies avergonyeix per la manca de museus que pateixen: la pagesia i l'horta, l'antropologia i l'etologia, la història i la sociologia, la música, l'esport, la literatura... És com si Lleida mai no hagués existit en aquests camps: no ha existit Estadella Arnó, ni Màrius Torres. No han existit els pagesos, ni Ricard Vinyes... No va passar res el 1711 al convent del carrer de Cavallers, o al turó de la Seu. És com si el riu mai no ens hagués dut aigua, o com si l'esport, a casa nostra, l'hagués inventat el Caprabo o la UE Lleida quan va ser darrerament a Primera...

Una cosa similar s'ha esdevingut fins ara amb l'art. Magí Morera és encara un artista ignorat per més de la meitat de la nostra població. Gosé, García Lamolla, Viola o Coma Estadella –només per anomenar-ne alguns– encara són més ignots. Enlloc –que no sigui el Museu Morera– no és possible de gaudir de la seva obra. Si de cas, algunes escultures, escassíssimes, al carrer parlen d'alguns/es dels nostres creadors/es. Generalment no tenen llegenda: qui sap a qui pertanyen? Quin és el nom amb què l'autor o autora les batejà? Quan foren fetes?

La pobresa de la mostra artística a Lleida és veritablement proverbial. Fa molts anys que ho dic, amb el meu lament. I, en canvi, la producció és inversament proporcional: tenim artistes en la història i en el present d'una dimensió enorme. El Museu Morera ha pal·liat aquesta pal·lidesa de la devoció per l'art dels lleidatans i lleidatanes. Ha viscut entre sons i malsons, quasi mai despert, en una vida sempre provisional. Ningú, gairebé, no sap quina és la riquesa del Museu fora d'allò que hi és permanentment exposat. Alguna cosa així succeeix amb la sala Cristòfol, a la Banqueta. Una enquesta senzilla diria que les tres quartes parts de la nostra població la desconeix.

El Museu de la Panera és una recuperació de la memòria, de l'honor i de l'espai més emblemàtica que hem fet darrerament. Calia. Calia molt. Però no serà suficient –tot i la seva bellesa, tot i la seva situació estratègica– si no s'acaba l'espai bessó que ha de venir i si no es projecta ciutat endins i camins enllà, cap al llevant i cap al ponent. Aquest és el gran repte. Com ho és acabar el Museu de l'Aigua i començar el d'Història. I fer-los vius els tres-cents seixanta-cinc dies de l'any.

Partit dels Socialistes de Catalunya

Antoni Llevot

Dos mesos de funcionament del Centre d'Art la Panera

El 28 d'abril el Centre d'Art la Panera obria les seves portes amb una exposició excepcional: L'univers obert d'Antoni Tàpies. La inauguració d'aquest nou equipament cultural ha comportat, d'una banda, la recuperació de l'antic edifici de l'Almodí –del qual es conservava una prominent columnata datada entre els segles XII i XIII–, i de l'altra, la dotació a la ciutat d'un espai destinat a la difusió i producció de l'art contemporani.

Després de dos mesos de funcionament podem constatar amb satisfacció que el Centre ha iniciat exitosament el seu camí. D'entrada, l'exposició inaugural ha singularitzat el Centre, atès que es tracta d'una mostra única d'Antoni Tàpies que recull un conjunt d'obres inèdites provinents de la col·lecció particular de l'artista. Al mateix temps, aquesta exposició ha permès als lleidatans i lleidatanes viure i experimentar de prop l'obra d'un dels artistes més rellevants i universals del segle XX i començament del XXI.

La vàlua i la importància d'aquesta exposició es veu, dia rera dia, confirmada pel nombrós públic que la visita –a hores d'ara ha rebut unes 7.000 visites–, i per què no dir-ho, pel nivell de satisfacció que aquesta mostra aporta, la qual cosa significa que si l'art i la cultura en general són veritables, a l'últim tenen efectes en la nostra pròpia experiència i vida quotidiana. A aquest nivell de satisfacció han contribuït, a més a més de l'excel·lència de les obres, els serveis pedagògics del Centre, que han permès la vivència i una major comprensió de l'art de Tàpies per mitjà de diàlegs distesos però carregats de contingut. Hem de pensar que els serveis pedagògics atenen un ampli ventall de públic que va des dels infants de tres anys fins als nostres avis.

La Panera, a més de néixer amb una clara vocació formativa encaminada a aproximar els discursos artístics de la contemporaneïtat al conjunt dels ciutadans, es proposa ubicar Lleida en el mapa artístic català i espanyol, contribuint d'aquesta manera a fer més atractiva i dinàmica la nostra ciutat. El Centre d'Art la Panera representa l'assoliment d'una fita en la llarga, i gens fàcil, trajectòria que la regidoria de Cultura ha dut a terme a favor de la producció i la difusió de les arts visuals. L'èxit d'aquesta primera exposició i les activitats que s'han desenvolupat al seu entorn ens encoratgen a afrontar amb gran il·lusió les properes exposicions, que desitgem que siguin acollides amb tan entusiasme com aquesta.